Toruń, dnia 11 grudnia 1937 r.

POMORSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 26

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

310.

Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego

z dnia 9 grudnia 1937 r.

w sprawie utworzenia okręgu zagrożonego pryszczycą.

Na zasadzie postanowień art. 108 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 11 poz. 86), art. art. 2, 26 i 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77 poz. 673), oraz § 132 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50 poz. 360) jak również na podstawie postanowień pozycji „F" załącznika II do polsko-niemieckiej umowy o ułatwieniach w małym ruchu granicznym z dnia 22 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 101 poz. 271) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony pryszczycą, do którego wcielam cały obszar gmin położonych na pograniczu polsko-niemieckim powiatów: Sępólno, Chojnice, Kościerzyna, Kartuzy, Morski, Działdowo, Lubawa, Grudziądz, Świecie, Tczew.

§ 2.

Wstrzymuję ruch graniczny zwierzętami racicowymi (bydło rogate, owce, kozy i świnie) części takich zwierząt i wytworów zwierzęcych, tudzież przedmiotów mogących być nośnikiem zarazy (pasza objętościowa, słoma, nawóz, mierzwa itp.) na całym polsko-niemieckim odcinku granicznym powiatów: Działdowo, Lubawa, Grudziądz, Świecie, Tczew.

§ 3.

W obrębie okręgu zagrożonego pryszczycą zakazuję:

a) puszczanie zwierząt racicowych samopas poza obręb zagrody,
b) odbywania targów na zwierzęta racicowe z wyjątkiem targów urządzonych przy rzeźniach publicznych na zwierzęta rzeźne, które na czas trwania niebezpieczeństwa pryszczycy podlegają ograniczeniom przewidzianym w przepisach § 157 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19 poz. 167),
c) prowadzenie handlu domokrążnego zwierzętami racicowymi oraz handlu domokrążnego drobiem,
d) urządzania przetargów na zwierzęta racicowe z wyjątkiem zwierząt pozostających w zagrodzie co najmniej od 3 miesięcy,
e) urządzania publicznych pokazów zwierząt racicowych, spędów zwierząt racicowych i t. p.

§ 4.

Wypędzanie zwierząt racicowych na wspólne pastwiska lub pojenie ich we wspólnych wodopojach uzależniam od uprzedniego uzyskania zezwolenia Urzędu Wojewódzkiego.

§ 5.

Wywóz (wyprowadzanie, wypędzanie, wynoszenie) zwierząt racicowych poza obszar okręgu zagrożonego jest wzbroniony.

Na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zagrożonego zezwolić może właściwy Starosta m. in. pod warunkiem że zwierzęta przeznaczone są na bezpośredni ubój w jednej z rzeźni położonych na obszarze województwa pomorskiego posiadających bezpośrednie połączenie torem kolejowym.

Wywóz (wyprowadzanie, wypędzanie, wynoszenie) zwierząt racicowych z okręgów zagrożonych na obszar innych województw jest wzbroniony.

§ 6.

Dla aprowizacji miejscowej ludności gmin wcielonych do poszczególnych okręgów zagrożonych zezwalać może właściwy Starosta na zakup w okręgu zagrożonym danego powiatu, w którym zwierzę pochodzące z tego samego okręgu zagrożonego ma być poddane ubojowi pod następującymi warunkami:

a) że w świadectwach miejsca pochodzenia wymieniona będzie rzeźnia, do której zwierzę racicowe ma być doprowadzone celem natychmiastowego uboju,
b) że takie zwierzęta racicowe dostarczone będą samochodem lub wozem na koszt strony pod konwojem osoby wyznaczonej w tym celu przez właściwą gminę do oznaczonej w świadectwie miejsca pochodzenia rzeźni, w której Zarząd pokwituje odbiór i zabicie tych zwierząt.

§ 7.

Na wywóz zwierząt racicowych, hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego w drodze wyjątku może zezwolić tylko Urząd Wojewódzki.

§ 8.

Koszty badania lekarsko-weterynaryjnego w wypadkach wywozu zwierząt racicowych, które obliczać należy według taryfy opłat za badanie ustalonej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 42 poz. 409) ponoszą osoby zainteresowane (strony).

§ 9.

Przekroczenia rozporządzenia niniejszego karane będą na zasadzie postanowień rozdziału VII rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 77 poz. 673).

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

(—) Wł. Raczkiewicz,
Wojewoda.

311.

**Rozporządzenie
Wojewody Pomorskiego**

z dnia 11 grudnia 1937 r.

o obowiązku urzędowego badania zwierząt racicowych przy załadowaniu i wyładowaniu na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, położonych na obszarze województwa pomorskiego.

Na zasadzie art. 108 ustęp 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia

19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 11 poz. 86) oraz § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 42 poz. 408) zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 116 poz. 961) oraz reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr W. XI. 1/22 z dnia 9 grudnia 1937 r. zarządzam co następuje:

§ 1.

Zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świnie) przeznaczone do obrotu wewnątrz kraju, a pochodzące z całego województwa pomorskiego, podlegają przy załadowaniu i wyładowaniu na wszystkich stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, położonych na obszarze województwa pomorskiego, badaniu przez właściwych powiatowych lekarzy weterynaryjnych lub innych lekarzy weterynaryjnych przeze mnie do tych czynności upoważnionych.

Od badania przy załadowaniu w okręgu zagrożonym pryszczycą wolne są zwierzęta racicowe, o ile załadowanie odbywa się tego samego dnia, w którym zwierzęta zostały poddane badaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego w myśl §§ 164 i 165 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19 poz. 167).

Przy wyładowaniu w okręgu zagrożonym pryszczycą badanie zwierząt racicowych przez powiatowych lekarzy weterynaryjnych lub innych lekarzy weterynaryjnych do tych czynności przeze mnie upoważnionych nie jest wymagane w rzeźniach i targowiskach rzeźnych połączonych torem kolejowym, w których badanie przy wyładowaniu jest zapewnione przez ustanowionego tam lekarza weterynaryjnego.

§ 2.

Wynik badania i ilość zbadanych zwierząt urzędujący lekarz weterynaryjny winien odnotować na przesłanym przy transporcie zwierząt racicowych urzędowym świadectwie zdrowia.

§ 3.

Właściciel zwierząt racicowych winien o zamierzonym załadowaniu lub wyładowaniu zwierząt zawiadomić właściwego lekarza weterynaryjnego najpóźniej na 12 godzin przed załadowaniem lub wyładowaniem.

§ 4.

Koszty badania, które należy obliczać według taryfy opłat za badanie zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych wydanej rozporządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 42 poz. 409), ponoszą strony wpłacając należytość, stosownie do przepisów § 5 powołanego rozporządzenia do rąk odnośnego lekarza weterynaryjnego za pokwitowaniem, wystawionym według przepisanego wzoru (załącznik do § 10 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr 42 poz. 408).

§ 5.

Przekroczenie niniejszego rozporządzenia karane będzie na zasadzie postanowień art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) bądź też z art. 217 K. K.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Nr RW 2/257.

Wojewoda:
w z. (—) Z. Szczepański,
Wicewojewoda.

312.

Obwieszczenie
Starosty powiatowego tczewskiego

z dnia 9 września 1937 r.

w sprawie nieszkodliwego usuwania zwłok zwierzęcych.

Na mocy rozporządzenia Rady Związkowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 29 czerwca 1916 r. (Zb. u. niem. str. 631) i rozporządzenia Rady Rzeszy Niemieckiej z dnia 17 sierpnia 1917 r. (Zb. u. niem. str. 715) oraz do nich wydawanych przepisów wykonawczych z dnia 6 września 1917 r. Dz. Urz. Pr. Min. Rolnictwa Domen i Lasów Nr 10 str. 264 z 1917 r. zarządza się dla całego obszaru powiatu tczewskiego co następuje:

§ 1.

Zużytkowanie i nieszkodliwe usuwanie zwłok zwierzęcych (padlin) co do których istnieje obowiązek zgłaszania, jest w powiecie tczewskim uregulowane w myśl §§ 1 i 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1911 r. o usuwaniu zwłok zwierzęcych (Zb. u. niem. str. 248) oraz w myśl § 4 przepisów wykonawczych z dnia 1 maja 1912 r. (Dz. Urz. Min. Roln. str. 77) rozporządzeniem policyjnym Starosty powiatowego tczewskiego z dnia 4 września 1937 r. (Pom. Dz. Woj. z r. 1937 Nr 25 poz. 300) z tym, że odwożenie i zużytkowanie zwłok zwierzęcych przekazano p. Reinoldowi Rybackiemu, właścicielowi zwłok zwierzęcych w Subkowach (telefon Subkowy Nr 37).

§ 2.

Za odwózkę zwłok zwierzecych w myśl przepisów wspomnianego w § 1 rozporządzenia policyjnego Starosty powiatowego tczewskiego z dnia 4 września 1937 r. nie pobiera się żadnej opłaty.

§ 3.

I. Za oddanie zwłok zwierzęcych oraz za skórę przedsiębiorca przetwórni zwłok zwierzęcych obowiązany jest płacić właścicielowi (posiadaczowi) zwierzęcia padłego lub ubitego następujące wynagrodzenie (o ile oczywiście zwierzę na zarządzenie władz administracyjnych wydane na podstawie obowiązujących w tej mierze przepisów nie musi być zniszczone wraz ze skórą:

1) za konia, muła ponad 2½ lat — 1/3 ceny rynkowej skóry końskiej licząc jako przeciętną długość skóry 2,20 m;
2) krowy i jałowice ponad 2 lata — 1/3 ceny rynkowej skóry, licząc jako przeciętną wagę skóry 20 kg, łącznie cielęta do 3 miesięcy;
3) za buhaje i woły ponad 2 lata — 1/3 ceny rynkowej skóry licząc jak przeciętną wagę skóry 35 kg;
4) za osła lub źrebię od ½—2½ roku połowa ceny podanej pod 1);
5) za młodociane bydło rogate od 3 miesięcy do 2 lat — 1/3 ceny rynkowej skóry, licząc jako przeciętną wagę skóry 12½ kg;
6) za świnie:
   a) wagi od 50 — 100 kg — połowa ceny podanej pod 1 niniejszej umowy,
   b) za każde dalsze 50 kg — połowa ceny oznaczonej pod 6 a);
7) za zwierzęta (konie, bydło rogate) zabite z powodu złamania nóg lub starości całą cenę rynkową skóry.

Przez cenę rynkową skór rozumieć należy ceny za skóry ze zwierząt.

Do wypłacenia całkowitego wynagrodzenia podanego wyżej zobowiązany jest przedsiębiorca przetwórni zwłok zwierzęcych, tylko przy odbiorze takich zwłok wraz ze skórą nie zbyt silnie uszkodzoną. Za skóry silniej uszkodzone przedsiębiorca płaci odpowiednio niższe wynagrodzenie. Wypłata wspomnianego wyżej wynagrodzenia winna być uskuteczniona równocześnie z odbiorem zwłok danego zwierzęcia. W wypadkach zupełnego zniszczenia skóry przedsiębiorca nie wypłaca żadnego wynagrodzenia.

Wynagrodzenie powyższe nie musi być uiszczone przy odbiorze zwłok zwierzęcych w wypadkach, gdy zaistniało podejrzenie o chorobę zaraźliwą, przy której, w myśl obowiązujących przepisów prawnych, wymagane jest zniszczenie skóry. O ile jednak podejrzenie to zostało później (przy sekcji itp.) urzędowo uchylone, natenczas przedsiębiorca przetwórni zwłok zwierzęcych, obowiązany jest do wypłacenia oznaczonego wyżej wynagrodzenia w ciągu 6 tygodni licząc od dnia odbioru zwłok takiego zwierzęcia.

II. Na życzenie właściciela (posiadacza) przedsiębiorca przetwórni zwłok zwierzęcych zobowiązany jest oddać skórę, o ile w myśl obowiązujących przepisów prawnych nie musi być ona w stanie surowym zniszczona.

W takich wypadkach właściciel (posiadacz) zwłok zwierzęcych winien zapłacić przedsiębiorcy wynagrodzenie według poniżej ustalonych norm, a mianowicie:

1) za skórę konia, muła ponad 2½ lat — połowę ceny rynkowej skóry obliczając średnią przyjętą w ustępie I poz. 1,
2) za skórę bydło rogatego dorosłego ponad 2 lata — połowę ceny rynkowej skóry, obliczając średnią przyjętą w ustępie I poz. 2 i 3,
3) za skórę osła, źrebięcia od 3 miesięcy do 2½ lat — połowę ceny rynkowej skóry, obliczając średnią przyjętą w ustępie I poz. 4,
4) za skórę młodocianego bydła rogatego od 3 miesięcy do 2 lat połowę ceny rynkowej, obliczając średnią przyjętą w ustępie I poz. 5.

§ 4.

W wypadkach wymienionych w § 3 ustępie II poz. 1 — 4 przedsiębiorca nie wypłaca właścicielowi (posiadaczowi) zwłok zwierzęcych żadnego wynagrodzenia.

Przedsiębiorca nie płaci żadnego wynagrodzenia właścicielowi (posiadaczowi), jeżeli zwłoki zwierzęcia padłego lub zabitego na zarządzenie władz administracyjnych wydane na

podstawie obowiązujących przepisów prawnych — muszą być wraz ze skórą zupełnie zniszczone.

Za odbiór i nieszkodliwe usunięcie (zniszczenie) zwłok zwierzęcych padłych lub zabitych z powodu zaraźliwych chorób zwierzęcych przy których w myśl obowiązujących w tej mierze przepisów, nie wolno użytkować skóry, a właściciel (posiadacz) zwierzęcia otrzyma zapomogę lub odszkodowanie ze Skarbu Państwa — właściciel (posiadacz) zwierzęcia padłego lub zabitego płaci na rzecz przedsiębiorcy przetwórni zwłok zwierzęcych, w ciągu 6 tygodni od daty otrzymania zapomogi lub odszkodowania wynagrodzenie według norm określonych w § 3 ust. 1 poz. 1 — 6 niniejszego obwieszczenia.

§ 5.

Przy załadowaniu zwłok zwierzęcych winni właściciele (posiadacze) zwierząt padłych lub zabitych udzielić pracownikom przetwórni zwłok zwierzęcych potrzebnej pomocy.

§ 6.

Właścicielowi (posiadaczowi) zwierzęcia padłego lub zabitego nie przysługuje prawo do wyrobów uzyskanych ze zwłok danego zwierzęcia.

Wszystkie wyroby wytworzone w przetwórni zwłok zwierzęcych w miarę obowiązujących przepisów prawnych stanowią własność przedsiębiorcy.

§ 7.

Raz w kwartale na koszt przedsiębiorcy przetwórni zwłok zwierzęcych ogłaszana będzie w kronice miejscowej „Ilustrowanego Dnia Tczewskiego" oraz w „Pielgrzymie" i „Gońcu Pomorskim", taryfa opłat za skóry, które obowiązany będzie płacić przedsiębiorca za następny kwartał według cen rynkowych z kwartału ubiegłego.

§ 8.

Postanowienie niniejszego obwieszczenia obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr Wet. 2 — u/5.

Starosta Powiatowy:
(—) Witold Piwnicki,
wicestarosta.

Adres redakcji i administr. „Pom. Dziennika Wojewódzkiego": Urząd Wojewódzki Pomorski, Toruń, telefon Redakcji 14-95, Administracji 10-68. — Prenumerata: za rok 18,— zł, za kwartał 5,— zł. Cena niniejszego numeru 1,— zł. Cena ogłoszeń: wiersz jednołamowy 60 groszy. — Prenumeratę należy zamawiać bezpośrednio tylko w Administracji. Wszelkie należności winny być wpłacane na konto czekowe P. K. O. Nr. 211961.

Czcionkami Drukarni Spółdzielczej, Toruń, ul. Mickiewicza 2-4 (Dom Społeczny).